

Review van Preview *plateauKunst 2021 Editie #15* op vrijdag 03 09 2021 - 21 10 2021

Vooraf

Op vrijdag 3 september bezoek ik, samen met Ton Slits en Els Gijsen, diverse locaties op het plateau van Margraten in het kader van de manifestatie *plateauKunst 2021* die op zaterdag 4 en zondag 5 september 2021 zal worden opengesteld voor het publiek. Op deze zonnige, haast windstille vrijdag is het volop zomer: met 25 graden Celsius is het ook lekker warm. De alom aanwezige kleuren groen en geel contrasteren fraai met het diepe blauw van de wolken-loze hemelkoepel. De werkelijk heerlijke context, waarin onze spontane preview plaatsvindt, is de opmaat voor een in velerlei opzichten aangename en leerzame, kunstzinnige belevenis op het plateau.

Aan de hand van een leaflet zoeven we met een auto van locatie naar locatie in Bemelen (Wolfshuis en Gasthuis), Terblijt, Sibbe en weer terug. Vanwege verplichtingen in België, alwaar ik in de vooravond in het IKOB te Eupen een officieel openingswoord dien te houden, hebben we hooguit tijd voor maximaal zeven of acht van de dertien deelexposities. Tijdens onze rondgang tussen 13.30 en 17.30 uur leggen vele kunstenaars de laatste hand aan het inrichten van hun presentatie. Gaandeweg raak ik steeds enthousiaster: al de locaties zijn magnifiek en de gastvrijheid van de particulieren op het plateau is hartverwarmend. Al de gericht werkende kunstenaars lichten uit eigener beweging, gedreven en vol vuur, hun twee- en driedimensionale werken toe. De overall-kwaliteit van het gebodene is ongemeen hoog. Laat op de middag zeg ik de bevlogen organisator Wanda Reiff, die met diverse assistenten hard aan het werk is, op basis van de opgedane indrukken toe een persoonlijke terugblik op de rondgang op vrijdag 3 september 2021 te schrijven. Voor de goede orde: de manifestatie is op dat ogenblik nog volop in wording. Een deel van de werken die tijdens het weekend te zien zijn op *plateauKunst 2021* is nog niet aanwezig dan wel geïnstalleerd. Mijn review gaat enkel over wat ik heb ervaren en gezien tijdens een gedeelte van de presentaties.

Rondgang

De eerste locatie is 't *Rooth 6* waar we bij wijze van aftrap kennis maken met een super-enthousiast over haar monumentale installatie *After the Flood* - in de vorm van een grote, meanderende rivier - vertellende Claudia Volders. Op spannende wijze worden in dit werk begrippen als weten en niet-weten, het materiële en immateriële én geschiedenis en actualiteit gelaagd met elkaar verweven. Het in sobere vitrines en ook aan de muur goed gepresenteerde, inhoudelijk ijzersterke, conceptuele werk van Nathalie Brans op de begane grond *haut mich um*. Haar intrigerende, stijlvolle sequenties over onder andere cyclische, planetaire processen prikkelen mijn belangstelling in hoge mate. Een prachtige picturale dubbelstart.

Onze tweede stopplek is 't *Rooth 24* waar de altijd productieve dichter Maarten van den Berg en de reeds lang in Vlissingen woonachtige kunstenaar Leon Riekwell boeiend werk op de grote, deels verweerde buitenmuren hebben gemaakt. De poëzie, getiteld het *Land van Opa*, en de grote, kleurige fotocollage *Beperkt houdbaar* met een kritisch-ironische inslag houden elkaar - qua engagement - perfect in balans. Vervolgens rijden we door naar *Gasthuis 55* waar we buiten in het park tot groot genoegen het schitterend conceptuele, verrassend wel én niet spiegelende 3-D kunstwerk *Upside down* van Clemens Maassen zien. Op uitgekende wijze zet de kunstenaar met zijn inventieve *trompe de l'oeil* de verwachting van de kijkers op het verkeerde been.

De uit verschillende materialen samengestelde, deels speels reflecterende, ruimtelijk ogende assemblage op de grond van Leo Vroegindewij brengt ingenieus de tegenpolen aarde en hemel alsook eenvoud en complexiteit - picturaal - samen. Een basaal werk van pure klasse dat juist door de spitsvondige juxtapositie de beschouwers welhaast terloops serieuze en prangende vragen stelt.

Aansluitend bezoeken we *Boomgaard Franse Steeg* waar we buiten sculpturen van P.A.M. Crombach én de monumentale installatie *Inside the Rainbow (You find yourself)* van Jonathan Wanders zien. De ronduit brutale, keiharde coloristische ingreep à la de hard-edge painting uit de V.S. in het heerlijk geurend groen pakt wonderlijk goed uit. De sierlijk om de bomen heen geplooidde, lange van kleur verspringende linten wiegen licht in een bries die zacht over het plateau trekt. Doordacht verbindt Jonathan Wanders, die zijn aan de *optical art* refererend environment een sterke, Engelse titel heeft gegeven, via repetitief gestileerde lichtbrekingen macrokosmos met microkosmos én het majestueuze met het nietige. De door de regenboog omsloten mens beseft terdege dat hij alle kleuren volwaardig dient te accepteren én dat hij slechts een pluis is in het magistraal en smaakvol verbeelde alomtegenwoordige. In meerdere opzichten een buitengewoon krachtig én scherpzinnig kunstwerk.

Licht euforisch vervolgen we onze weg naar Terblijt waar we op de *Lindenstraat 21*, zowel in de tuin, de binnenplaats als in huis haast museaal gepresenteerde 2-D en 3-D kunst zien van Hans Lemmen (sterk werk op papier én een puike houten sculptuur), Ans Repkes én Sanne Vaassen (die een fraaie installatie met direct uit de natuur geëxtraheerde kleuren toont). Een supergrote installatie van Ans Repkes in de mooie tuin steelt echter op ludiek wijze de show. De mettertijd moeizaam verworven vrijheid van vrouwen is groots en gevoelvol verbeeld. Vanuit een kooi van bamboe stromen felrode pumps in allerlei maten en soorten ritmisch, als een zich gaandeweg vertakkende rivierdelta - breder en breder - uit, over het verzadigd groene gazon, op weg naar nog onbekende stippen op de horizon. Een absolute, feminiene triomf in tergend trage, onomkeerbare wording.

Hierna rijden we door naar *Gasthuis 14* waar we al dwalend in de waarlijk schitterende tuin op verrassende plekken hoogst-originele werken van Femke Habets en Monique Hoffman tegenkomen. De subtiel schommelende, fotogenieke, half-doorzichtige jurken in de bomen blijven lang nazinderen op het netvlies. In de letterlijk lichtvoetige *Garden of Memories* van Monique Hoffman zweven mensen - als gefragmenteerde herinneringen - bij wijze van nog onverwerkte, zware kost zinnebeeldig rond. Punt-contrapunt denken wordt hier voorbeeldig schurend inzichtelijk gemaakt: verontrustend, poëtisch en geruststellend tegelijk.

Next stop is *Gasthuis 20* waar we met volle teugen genieten van een recent vervaardigde serie lyrisch-abstract geschilderde, gemengde technieken op paneel van Joop Vugs. De lange wand met de expressieve serie *The Garden*, die ritmisch strak boven elkaar is gehangen, is absoluut een van de schilderkunstige hoogtepunten in deze vijftiende editie van *plateauKunst 2021*.

Op de binnenplaats van *Gasthuis 20* staat een grote, in vloeiende contourenlijnen verbeelde *Vaca* van de Spaanse kunstenaar Angeles Nieto. De half-transparante, sculpturale *Koe* lijkt qua beeldtaal opzettelijk humoristisch te zijn gekruist met de grillige gaten en hiaten, die we ook in een Gruyèrekaas aantreffen. Een ronduit grappig, exotisch (zelf)portret met een flinke scheut ontregelende spot. De dag erop zal de uitgekende sculptuur met sterk illusionistische werking in de wei voor *Gasthuis 75* worden geplaatst.

Nadat ik de ontroerende en ontwapenende foto's van Bram Tackenberg heb bekeken, raak ik buiten in een boeiend inhoudelijk gesprek met Leon Riekwel, die hier een kolossale, tweede voorstelling, nu *Zonder houdbaarheidsdatum* gedoopt, aan het installeren is. Ik vraag hem op de man af of hij - zich presenterend in een bontjas en meerdere ringen aan de vingers van zijn linkerhand - met deze perfect afgewerkte, monumentale fotocollage wellicht ook *Malerfürst* Jörg Immendorf uit Duitsland ironisch op de korrel neemt? Leon schatert van het lachen en zegt vervolgens droogkomisch: *‘Die bontjas is van mezelf en die ringen zijn van collega Jan van Munster.’* We worden visueel en intentioneel getraakteerd op een ambigu alsook gelaagd zelfbeeld dat beschouwers gericht uitnodigt om, analoog aan de zonder uitzondering scherp geformuleerde poëzie van Maarten van den Berg die ook op deze locatie aanwezig is, diep en feitelijk na te denken over de ongewisse toekomst. Verdicht bewustzijn in optima forma.

Na deze uiterst vermakelijke en hartelijke uitwisseling reizen we door naar Sibbe alwaar we het buitengewoon fraaie *Sibberhuis*, gelegen aan *Dorpsstraat 78*, bezoeken. Op de ruime binnenplaats voer ik een diepgaande conversatie met Erik Croux, die geïnspireerd door de *Metamorphosen* van Ovidius een betekenisvolle serie werken heeft gemaakt onder de titel *Pomona*. Het blijkt oorspronkelijk om foto-opnamen van een aan het werk zijnde buurvrouw te gaan die op wonderschone, artistieke wijze zijn getransfigureerd. De foto's zijn nu op half-doorzichtige, grote lappen stof geprint. De aan een lijn opgehangen stoffen wapperen licht in de lateraal door de poort binnenkomende wind. Tijdens het geconcentreerd verwerken van het rijpe fruit worden vruchten - optisch - als het ware vlees. De vijf indringende kleurenfoto's vormen samen een ijzersterk ensemble en zijn tevens een gevoelvol document humain over een inmiddels overleden dierbare medemens.

In de binnenruimten zien we achtereenvolgens buitengewoon fraaie kunstwerken aan de muur van Paul Drissen (collages en schilderijen), Raph de Haas (schilderijen), Lydia Schouten (collages en tekeningen), Ton Slits (borduurwerken in vitrines en acrylverfschilderijen) én Bert Loerakker (alkyd- en olieverf op linnen op panelen). Een welgemeend compliment voor de fraai uitgelichte, goed-gedoseerde en weloverwogen inrichting van de presentatieplekken. Een genoeg om - een voor een - naar deze vijf stijlvolle deelexposities te kijken. Dat geldt zowel voor de individuele werken, veelal subtiel pendelend tussen abstractie en figuratie, als voor de goed gecomponeerde, spannende clusters als geheel.

Tot slot komen we in ruimtes waar intrigerend werk van architect Mathieu Bruls is te zien: *De toekomst van gisteren* en ook het met Ester Janssen vervaardigde *A bridge for the future*. Iets verder ontdek ik een verbluffend goed werk van Daniël de Jong: een boeiende herinterpretatie van het gebouw *De Ossekop* uit Maastricht in de vorm van een waarlijk briljante, ruimtelijke maquette. Tevens zijn er in deze grote ruimte fascinerende, nieuwe ontwerp-presentaties van de eerstejaarsstudenten van de Architectuur Academie Maastricht te vinden. Zij kregen in dit studiejaar de prikkelende opdracht om de oude vestingwerken bij de *Hoge en Lage Fronten* in Maastricht te voorzien van fictieve *Follies*. Wat mij betreft zijn alle studenten, die ontwerpen in 2-D en maquettes in 3-D hebben gemaakt, met vlag en wimpel geslaagd voor deze toch wel complexe, creatieve opdracht. De originele uitwerkingen van de iedere keer fraai uitgevoerde, landschappelijke verkenningen in combinatie met fantasievolle architectuur zijn attractief.

Achteraf

Ik ben spontaan en met een onvoorwaardelijke, open geest aan de *Vorschau* van *plateauKunst 2021* begonnen. Terugblikkend op de puntige aantekeningen van mijn rondgang stel ik nu één ding met genoeg vast: de selectieve kwaliteit van organisator Wanda Reiff staat buiten kijf. Bij dezen een welgemeende felicitatie voor jou, Wanda, én voor jouw assistenten, vooral voor het hoge niveau van deze boeiende, vijftiende editie van kunst op het plateau van Margraten. Een welgemeend chapeau.

Voorts oprecht hulde aan de deelnemende kunstenaars voor hun geweldig krachtige, artistieke bijdragen en spontane bereidheid om werken nader toe te lichten. Plus hartelijk dank aan alle particulieren voor hun warme, gastvrije ontvangst, soms zelfs met *Kaffee und Kuchen*. Jullie onbaatzuchtige hulp bij het laten welslagen van deze kunstmanifestatie verdient in mijn optiek echt een feestelijke lauwerkrans.

Ga met z'n allen de komende jaren vooral zo door. Jullie maken het plateau van Margraten tot een bijzondere, kunstzinnige belevenis. Voor wie de vijftiende editie onverhoopt heeft gemist, beveel ik de compacte, handzame catalogus van 52 pagina's anno 2021 van harte aan. Ik hoop dat Wanda Reiff in 2021-2022 een zestiende editie van *plateauKunst 2022* zal maken.

Rick Vercauteren - Eindversie - 19 10 2021
Publicist & Kunsthistoricus, Venlo NL